

สรุปผลการวิจัย

ความมุ่งหมายในการวิจัยก็เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิผลทางการเรียนในหมวดวิชาสามัญและการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรประถมศึกษา 2510 ของนักเรียนประถมศึกษานายบัตรประถมศึกษา 2512 จำแนกตามความรู้พื้นฐานประถมศึกษาตอนปลายแผนกวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษและการศึกษาของนักเรียนประถมศึกษานายบัตรประถมศึกษา 2512 แผนกลุ่ม 25 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน กลุ่มตัวอย่างประชากรได้จากการสุ่มจากวิทยาลัยครุภัณฑ์ศรีอยุธยา วิเคราะห์คะแนนที่จะเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความสามารถของกลุ่มโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และว่าคะแนนเฉลี่ยของทุกกลุ่มทดสอบความแตกต่างแต่ละคู่ด้วยวิธีของดันคน (Duncan's New Multiple Range Test) เมื่อปรากฏว่านักเรียนประถมศึกษานายบัตรประถมศึกษา ที่มีความรู้พื้นฐานประถมศึกษาตอนปลายต่างสาขากันมีสัมฤทธิผลทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

1. โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนประถมศึกษานายบัตรประถมศึกษาที่มีความรู้พื้นฐานประถมศึกษาตอนปลายต่างสาขากันมีสัมฤทธิผลทางการเรียนวิชาภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนประถมศึกษานายบัตรประถมศึกษาที่มีความรู้พื้นฐานประถมศึกษาตอนปลายแผนกวิชาภาษาศาสตร์และศิลปะ มีสัมฤทธิผลทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงสุด นักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานประถมศึกษาตอนปลายแผนกวิชาภาษาไทยรองลงมา

และนักเรียนที่มีพื้นฐานประโภคศัยมตอนปลายแผนกว่าชีวะมีสัมฤทธิผลทางการเรียนวิชาภาษาไทยคำสุก

2. โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนประการนี้ยังต่อไปคครูประเมินที่มีความรู้พื้นฐานประโภคศัยมศึกษาตอนปลายทางสาขาวัฒน์มีสัมฤทธิผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนประการนี้ยังต่อไปคครูประเมินที่มีความรู้พื้นฐานประโภคศัยมศึกษาตอนปลายแผนกศิลป์ และวิทยาศาสตร์มีสัมฤทธิผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานประโภคศัยมศึกษาตอนปลายแผนกทั่วไปและอาชีวะ

3. โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนประการนี้ยังต่อไปคครูประเมินที่มีความรู้พื้นฐานประโภคศัยมศึกษาตอนปลายทางสาขาวัฒน์มีสัมฤทธิผลทางการเรียนวิชาหลักการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนประการนี้ยังต่อไปคครูประเมินที่มีความรู้พื้นฐานประโภคศัยมศึกษาตอนปลายแผนกวิทยาศาสตร์ มีสัมฤทธิผลทางการเรียนวิชาหลักการศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีพื้นฐานประโภคศัยมศึกษาตอนปลายแผนกศิลป์ ทั่วไป และอาชีวะ ซึ่งมีสัมฤทธิผลทางการเรียนวิชาหลักการศึกษาใกล้เคียงกัน

4. โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนประการนี้ยังต่อไปคครูประเมินที่มีความรู้พื้นฐานประโภคศัยมศึกษาทางสาขาวัฒน์มีสัมฤทธิผลทางการเรียนวิชาพัฒนาการของเด็กและจิตวิทยาการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนประการนี้ยังต่อไปคครูประเมินที่มีความรู้พื้นฐานประโภคศัยมศึกษาตอนปลายแผนกวิทยาศาสตร์มีสัมฤทธิผลทางการเรียนวิชาพัฒนาการของเด็กและจิตวิทยาการศึกษาสูงสุด และนักเรียนที่มีพื้นฐานประโภคศัยมศึกษาตอนปลายแผนกศิลป์ มีสัมฤทธิผลทางการเรียนวิชาพัฒนาการของเด็กและจิตวิทยาการศึกษาของลงมา และนักเรียนที่มีพื้นฐานประโภคศัยมศึกษาตอนปลายแผนกทั่วไปและอาชีวะมีสัมฤทธิผลทางการเรียนวิชาพัฒนาการของเด็กและจิตวิทยาการศึกษาคำสุก

5. โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนประกาศนียบัตรประโยชน์สูงสุดที่มีความรู้พื้นฐานประโยชน์คณิตย์ศึกษาตอนปลายทางสาขางานมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาหลักการสอนและวิธีสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานประโยชน์คณิตย์ศึกษาตอนปลายแผนกวิทยาศาสตร์มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาหลักการสอนและวิธีการสอนสูงสุด นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ประโยชน์คณิตย์ศึกษาตอนปลายแผนกทั่วไปและศิลปะ มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาหลักการสอนและวิธีการสอนรองลงมา และนักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานประโยชน์คณิตย์ศึกษาตอนปลายแผนกอาชีวะมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาหลักการสอนและวิธีการสอนทำสุก

6. โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนประกาศนียบัตรประโยชน์สูงสุดที่มีความรู้พื้นฐานประโยชน์คณิตย์ศึกษาตอนปลายทางสาขางานมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานประโยชน์คณิตย์ศึกษาตอนปลายแผนกวิทยาศาสตร์มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาการศึกษาสูงสุด นักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานประโยชน์คณิตย์ศึกษาตอนปลายแผนกศิลปะ และทั่วไปมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาการศึกษารองลงมา และนักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานประโยชน์คณิตย์ศึกษาตอนปลายแผนกอาชีวะมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาการศึกษาการทำสุก

7. โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนประกาศนียบัตรประโยชน์สูงสุดที่มีความรู้พื้นฐานประโยชน์คณิตย์ศึกษาตอนปลายทางสาขางานมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนโดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนประกาศนียบัตรประโยชน์สูงสุดที่มีความรู้พื้นฐานประโยชน์คณิตย์ศึกษาตอนปลายแผนกวิทยาศาสตร์และศิลปะ มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนโดยเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนประกาศนียบัตรประโยชน์สูงสุดที่มีความรู้พื้นฐานประโยชน์คณิตย์ศึกษาตอนปลายแผนกทั่วไปและอาชีวะ

จากผลการวิจัยมีขอที่น่าสังเกตดังนี้

โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนประการศนีบัตรประโภคครูประเมินที่มีความรู้พื้นฐาน
ประโยชน์คุณค่าทางการเรียนวิชาทาง ฯ มากที่สุด แต่ก็ยังมีน้อยสำหรับ .05 นักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานประโยชน์คุณค่าทางการเรียนสูงสุดและมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนส่วนใหญ่ไม่แตกต่างจากนักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานประโยชน์คุณค่าทางการเรียนก็ตาม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานประโยชน์คุณค่าทางการเรียนร่องลงมา และนักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานประโยชน์คุณค่าทางการเรียนรองลงมา แต่ก็ยังมีความรู้พื้นฐานประโภคครูประเมินคุณค่าทางการเรียนที่ทำสูง ผลการวิจัยนี้เหมือนกับผลการวิจัยของ ชีระ บุญเจริญ¹ ซึ่งปรากฏว่านักเรียนประการศนีบัตรประโภคครูประเมินที่วิทยาลัยครุอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2510 ที่จบประโยชน์คุณค่าทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่จบจากสายอาชีพ แต่แตกต่างจากผลการวิจัยของ อัจรา วีระพันธ์² ซึ่งได้กล่าวว่านักเรียนประการศนีบัตรประโภคครูประเมินวิทยาลัยครุพิษณุโลกที่จบประโยชน์คุณค่าทางการเรียนสายสานฝันและสายอาชีพทางการเรียนทั้งหมดกัน

¹ ชีระ บุญเจริญ, "การศึกษานักเรียนฝึกหัดครูที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรประการศนีบัตรประโภคครูประเมิน ณ วิทยาลัยครุอุบลราชธานี ในปีการศึกษา 2510-2511," วารสารศูนย์ศึกษา, 6(มิถุนายน, 2512) หน้า 64-72.

² อัจรา วีระพันธ์, "เปรียบเทียบผลลัพธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ป.บ.สายสานฝันและสายอาชีพ วิทยาลัยครุพิษณุโลก ปีการศึกษา 2510," วารสารวิชาการวิทยาลัยครุพิษณุลสส, 1(สิงหาคม), 2512, หน้า 18-20.

ขออ สนอแนะ

1. ควรจะได้ทำการวิจัยค้นหาสาเหตุที่ทำให้นักเรียนประภาคนีบัตรประโภคครูประณมที่มีพื้นฐานความรู้ประโภคแม้ยมศึกษาตอนปลายทางสาขาคนนี้สัมฤทธิผลทางการเรียนแทรกต่างกัน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน หลักสูตรและให้ได้ผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตรประภาคนีบัตรประโภคครูประณม พุทธศักราช 2510
2. ควรจะได้ทำการวิจัยต่อเพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิผลทางการเรียนในหมวดวิชาอื่นนอกจากที่ได้วิจัยไว้แล้ว และการฝึกสอนของนักเรียนประภาคนีบัตรประโภคครูประณมที่มีพื้นฐานประโภคแม้ยมศึกษาตอนปลายทางสาขาคนนี้
3. ควรจะศึกษาติดตามล้มฤทธิผลทางการเรียนของนักเรียนประภาคนีบัตรประโภคครูประณมที่มีความรู้พื้นฐานประโภคแม้ยมศึกษาตอนปลายทางสาขาคนนี้ที่ศึกษาต่อในระดับประภาคนีบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงและระดับปริญญา
4. ควรจะศึกษาติดตามผลการสอนของนักเรียนประภาคนีบัตรประโภคครูประณม หลังจากที่จบการศึกษาและเข้าทำการสอนในโรงเรียนประณมศึกษา